

Who's Who in the Talmud

R. Meir

I. Quick Facts

- Fourth Generation Tanna, (139-163), Buried in Teveria
- Mentioned over 3500 times in Rabbinic literature
- Student of R. Akiva, close with teacher R. Elisha Ben Avuyah aka Acher

II. Personal Life

<p>1. B. Gittin 56a He [the Emperor] sent against them Nero the Caesar. As he was coming he shot an arrow towards the east, and it fell in Jerusalem. He then shot one towards the west, and it again fell in Jerusalem. He shot towards all four points of the compass, and each time it fell in Jerusalem. He said to a certain boy: Repeat to me [the last] verse of Scripture you have learnt. He said: And I will lay my vengeance upon Edom by the hand of my people Israel. He said: The Holy One, blessed be He, desires to lay waste his House and to lay the blame on me. So he ran away and became a proselyte, and R. Meir was descended from him</p>	<p>1. תלמוד בבלי מסכת גיטין דף נו עמוד א שדר עלוייהו לנירון קיסר. כי קאתי, שדא גירא למזרח אתא נפל בירושלים, למערב - אתא נפל בירושלים, לארבע רוחות השמים - אתא נפל בירושלים. א"ל לינוקא: פסוק לי פסוקיך, אמר ליה: +יחזקאל כה+ ונתתי את נקמתי באדום ביד עמי ישראל וגו', אמר: קודשא בריך הוא בעי לחרובי ביתיה, ובעי לכפורי ידיה בההוא גברא! ערק ואזל ואגייר, ונפק מיניה ר"מ.</p>
<p>2. B. Berachot 10a There were once some highwaymen in the neighborhood of R. Meir who caused him a great deal of trouble. R. Meir accordingly prayed that they should die. His wife Beruria said to him: How do you make out [that such a prayer should be permitted]? Because it is written Let hatta'im cease? Is it written hot'im? It is written hatta'im! Further, look at the end of the verse: and let the wicked men be no more. Since the sins will cease, there will be no more wicked men! Rather pray for them that they should repent, and there will be no more wicked. He did pray for them, and they repented.</p>	<p>2. תלמוד בבלי מסכת ברכות דף י עמוד א הנהו בריוני דהוו בשבבותיה דרבי מאיר והוו קא מצערו ליה טובא, הוה קא בעי רבי מאיר רחמי עלויהו כי היכי דלימותו. אמרה ליה ברוריא דביתהו: מאי דעתך? - משום דכתיב: +תהלים ק"ד+ יתמו חטאים, מי כתיב חוטאים? חטאים כתיב! ועוד, שפיל לסיפיה דקרא: ורשעים עוד אינם, כיון דיתמו חטאים - ורשעים עוד אינם? אלא, בעי רחמי עלויהו דלהדרו בתשובה - ורשעים עוד אינם. בעא רחמי עלויהו והדרו בתשובה.</p>
<p>3. B. Niddah 24b And should you suggest that Abba Saul was a dwarf [it may be mentioned that] Abba Saul was the tallest man in his generation, and R. Tarfon reached to his shoulder and that R. Tarfon was the tallest man in his generation and R. Meir reached to his shoulder...</p>	<p>3. תלמוד בבלי מסכת נדה דף כד עמוד ב ושמא תאמר אבא שאול ננס הוה - אבא שאול ארוך בדורו הוה ורבי טרפון מגיע לכתפו, ור' טרפון ארוך בדורו הוה ור"מ מגיע לכתפו, רבי מאיר ארוך בדורו הוה ורבי מגיע לכתפו,</p>

III. Professional Life

<p>4. B. Sanhedrin 13b-14a Cannot one man alone ordain? Did not Rav Judah say in Rav's name: 'May this man indeed be remembered for blessing — his name is R. Judah b. Baba; were it not for him, the laws of kenas would have been forgotten in Israel.' Forgotten? Then they could have been learned. But these laws might have been abolished; because once the wicked Government, [as an act of religious persecution], decreed that whoever performed an ordination should be put to death, and whoever received ordination should he put to death, the city in which the ordination took place demolished, and the boundaries wherein it had been performed, uprooted. What did R. Judah b. Baba do? He went and sat between two great mountains, [that lay] between two large cities; between the Sabbath boundaries of the cities of Usha and Shefaram⁴ and there ordained five elders: viz., R. Meir, R. Judah, R. Simeon, R. Jose and R. Eliezer b. Shamua'. R. Awia adds also R. Nehemia in the list. As soon as their enemies discovered them he [R.J.b.B.] urged them: 'My children, flee.' They said to him, 'What will become of thee, Rabbi?' 'I lie before them like a stone which none [is concerned to] overturn,' he replied. It was said that the enemy did not stir from the spot until they had driven three hundred iron spear-heads into his body, making it like a sieve. — With R. Judah b. Baba were in fact some others, but in honor to him, they were not mentioned.</p> <p>Was R. Meir indeed ordained by R. Judah b. Baba? Did not Ravbah b. Bar Hannah say in R. Johanan's name: He who asserts that R. Meir was not ordained by R. Akiba is certainly in error? — R. Akiba had indeed ordained him, but the ordination was not acceptable; (Rashi due to his age) while R. Judah b. Baba's later ordination, on the other hand, was accepted.</p>	<p>4. תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף יג עמוד ב וחד לא סמיך? והא אמר רב יהודה אמר רב: ברם, זכור אותו האיש לטוב, ורבי יהודה בן בבא שמו, שאילמלא הוא נשתכחו דיני קנסות מישראל. - נשתכחו? נגרוסינהו! - אלא: בטלו דיני קנסות מישראל. שפעם אחת גזרה מלכות הרשעה שמד על ישראל, שכל הסומך - יהרג, וכל הנסמך - יהרג, ועיר שסומכין בה - תיחרב, ותחומין שסומכין בהן - יעקרו. מה עשה יהודה בן בבא? הלך וישב לו בין שני הרים גדולים, ובין שתי עיירות גדולות, ובין שני תחומי שבת, בין אושא לשפרעם. וסמך שם חמשה זקנים, ואלו הן: רבי מאיר, ורבי יהודה, ורבי שמעון, ורבי יוסי, ורבי אלעזר בן שמוע. רב אויא מוסיף: אף רבי נחמיה. כיון שהכירו אויביהם בהן אמר להן: בניי, רוצו! אמרו לו: רבי, מה תהא עליך? - אמר להן: הריני מוטל לפניהם כאבן שאין לה הופכים. אמרו: לא זזו משם עד שנעצו בו שלש מאות לונביאות של ברזל, ועשאוהו ככברה. - רבי יהודה בן בבא אחריני הווי בהדיה, והאי דלא חשיב להו - משום כבודו דרבי יהודה בן בבא. - ורבי מאיר רבי יהודה בן בבא סמכיה? והא אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן: כל האומר רבי מאיר לא סמכו רבי עקיבא - אינו אלא טועה! - סמכיה רבי עקיבא ולא קיבלו, סמכיה רבי יהודה בן בבא - וקיבלו.</p>
<p>5. B. Gittin 4a R. Ashi said: Shall I tell you who the authority [of the Mishnah] is? It is R. Judah, as shown by the following Mishnah: R. Judah declares the Get invalid unless it has been both written and signed on something not attached to the soil. Why did we not at the outset declare R. Judah to be the authority? — We tried if possible [to base</p>	<p>5. תלמוד בבלי מסכת גיטין דף ד עמוד א ומעיקרא מאי טעמא לא מוקמינן לה כר' יהודה? מהדרין אר"מ, דסתם מתני' ר"מ, מהדרין ארי' אלעזר, דקי"ל הילכתא כוותיה בגיטין.</p>

<p>ourselves on the authority of] R. Meir because, where a Mishnah is stated anonymously [its author is] R. Meir.</p>	
<p>6. B. Eiruvim 13b R. Aha b. Hanina said: It is revealed and known before Him Who spoke and the world came into existence, that in the generation of R. Meir there was none equal to him; then why was not the halachah fixed in agreement with his views? Because his colleagues could not fathom the depths of his mind, for he would declare the ritually unclean to be clean and supply plausible proof, and the ritually clean to be unclean and also supply plausible proof.</p>	<p>6. תלמוד בבלי מסכת עירובין דף יג עמוד ב אמר רבי אחא בר חנינא : גלוי וידוע לפני מי שאמר והיה העולם שאין בדורו של רבי מאיר כמותו, ומפני מה לא קבעו הלכה כמותו - שלא יכלו חביריו לעמוד על סוף דעתו. שהוא אומר על טמא טהור ומראה לו פנים, על טהור טמא ומראה לו פנים. תנא : לא רבי מאיר שמו אלא רבי נהוראי שמו, ולמה נקרא שמו רבי מאיר - שהוא מאיר עיני חכמים בהלכה. ולא נהוראי שמו אלא רבי נחמיה שמו, ואמרי לה רבי אלעזר בן ערך שמו, ולמה נקרא שמו נהוראי - שמנהיר עיני חכמים בהלכה.</p>
<p>7. B. Sotah 49a When R. Meir died, the composers of fables ceased.</p>	<p>7. תלמוד בבלי מסכת סוטה דף מט עמוד א משמת ר"מ - בטלו מושלי משלים.</p>
<p>8. B. Megillah 18b Ravbah b. Bar Hanah said in the name of R. Johanan, It is forbidden to write one letter save from a copy'. The following was cited in opposition to this: 'It happened once that R. Meir went to prolong the year in Assia, and there was no Megillah there and he wrote one out by heart'!</p>	<p>8. תלמוד בבלי מסכת מגילה דף יח עמוד ב אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן : אסור לכתוב אות אחת שלא מן הכתב. מיתבי, אמר רבי שמעון בן אלעזר : מעשה ברבי מאיר שהלך לעבר שנה בעסאי, ולא היה שם מגילה, וכתבה מלבו וקראה.</p>
<p>9. B. Horayot 13b Whenever R. Simeon b. Gamaliel entered all the people stood up for him; when R. Meir and R. Nathan entered all the people stood up for them also. Said R. Simeon b. Gamaliel: Should there be no distinction between my [office] and theirs? And so he issued that ordinance. [i.e. that When the Nasi enters, all the people rise and do not resume their seats until he requests them to sit. When the Ab-beth-din enters, one row rises on one side and another row on the other [and they remain standing] until he has sat down in his place.] R. Meir and R. Nathan were not present on that day. Coming on the following day and seeing that the people did not rise for them as usual, they inquired as to what had happened. On being told that R. Simeon b. Gamaliel had issued that ordinance, R. Meir said to R. Nathan, 'I am the Hinkam and you are the Ab-heth-din, let us retaliate. Now, how are we to proceed against him? — Let us request him to discourse upon the tractate of 'Ukzin with which he is unfamiliar, and as he will be unable to discourse upon it we shall tell him: Who can express the mighty acts of the Lord; make all His praise to be heard; for whom is it becoming to express the mighty acts of the Lord? For him who can make all his praise to be heard. We shall then</p>	<p>9. תלמוד בבלי מסכת הוריות דף יג עמוד ב כי הוה רשב"ג התם הוה קיימי כולי עלמא מקמיה, כי הוה עיילי רבי מאיר ורבי נתן הוה קיימי כולי עלמא מקמיהו, אמר רשב"ג : לא בעו למיהווי היכרא בין דיילי לדידהו? תקין הא מתניתא. ההוא יומא לא הוה רבי מאיר ורבי נתן התם, למחר כי אתו, חזו דלא קמו מקמיהו כדרגילא מילתא, אמרי : מאי האי? אמרו להו : הכי תקין רשב"ג. אמר ליה ר"מ לרבי נתן : אנא חכם ואת אב"ד, נתקין מילתא כי לדידן. מאי נעביד ליה? נימא ליה : גלי עוקצים, דלית ליה, וכיון דלא גמר, נימא ליה : +תהלים קו+ מי ימלל גבורות ה' ישמיע כל תהלתו, למי נאה למלל גבורות ה'! מי שיכול להשמיע כל תהלותיו, נעבריה, והוי אנא אב"ד ואת נשיא. שמעינהו רבי יעקב בן קרשי, אמר : דלמא חס ושלוש אתיא מלתא לידי כיסופא, אזל יתיב אחורי עיליתיה דרשב"ג, פשט, גרס ותנא, גרס ותנא. אמר : מאי דקמא? דלמא חס ושלוש איכא בי מדרשא מידי, יהב דעתיה וגרסה. למחר אמרו ליה : ניתי מר וניתני בעוקצין, פתח ואמר. בתר דאוקים, אמר להו : אי לא גמירנא כסיפיתנן, פקיד ואפקינהו מבי מדרשא. הוה כתבי קושייתא [בפתקא] ושדו התם, דהוה מיפריק מיפריק, דלא הוה מיפריק כתבי פירוקי ושדו. אמר להו רבי יוסי : תורה מבחוח ואנו מבפנים? אמר להן רבן [שמעון בן] גמליאל : נייעילינהו, מיהו ניקנסינהו דלא נימרו שמעתא משמיהו. אסיקו לרבי מאיר אחרים, ולר' נתן - יש אומרים. אחוו להו בחלמייהו זילו פייסוהו [לרבן שמעון ב"ג], רבי נתן אזל, רבי מאיר לא אזל, אמר : דברי חלומות לא מעלין ולא מורידין. כי אזל רבי נתן, אמר ליה רשב"ג : נהי דאהני לך קמרא דאבוך למהווי אב ב"ד,</p>

depose him and I shall become Ab-beth-din and you the Nasi.' R. Jacob b. Korshai on hearing this conversation said, 'The matter might, God forbid, lead to [the Nasi's] disgrace.' So he went and sat down behind R. Simeon b. Gamaliel's study, expounding [the tractate of 'Uksin], and repeating it again and again. He said, 'What could this mean? Did anything, God forbid, happen at the college!' He concentrated his attention and familiarized himself with it. On the following day when they said to him, 'Will the Master come and discourse on 'Uksin', he began and discoursed upon it. After he had finished he said to them, 'Had I not familiarized myself with it, you would have disgraced me!' He gave the order and they were removed from the college. Thereupon they wrote down scholastic difficulties on slips of paper which they threw into the college. That which he solved was disposed of and as to those which he did not solve they wrote down the answers and threw them in. Said R. Jose to them: 'The Torah is without and we are within!' Said R. Simeon b. Gamaliel to them: 'We shall re-admit them but impose upon them this penalty, that no traditional statement shall be reported in their names. [As a result] R. Meir was designated 'others', and R. Nathan 'some say'. In their dreams they received a message to go and pacify R. Simeon b. Gamaliel. R. Nathan went; R. Meir did not, for he said: 'Dreams are of no consequence. When R. Nathan came, R. Simeon b. Gamaliel remarked to him: 'The honorable position of your father has indeed helped you to become Ab-beth-din; shall we therefore make you also Nasi? Rabbi taught his son R. Simeon: 'Others say that if it had been an exchanged beast it would not have been sacrificed. The latter said to him: 'Who are those whose waters we drink but whose names we do not mention? Rabbi answered him: 'These are men who wished to uproot your dignity and the dignity of your father's house. His son said to him: 'As well their love, as their hatred and their envy is long ago perished! Rabbi said to him, 'The enemy has disappeared; the swords are forever. The other said to him: 'This applies only to the case where their actions were successful; in the case of these Rabbis, however, their actions were not successful. Subsequently he repeated his lesson [as follows]: 'It was said in the name of R. Meir that if it had been an exchanged beast it would not have been sacrificed. Rava said: 'Even Rabbi who was unassuming used the expression, 'it was said in the name of R. Meir', and did not say 'R. Meir said'.

שוינך נמי נשיא? מתני ליה רבי לרבן שמעון בריה, אחרים אומרים: אילו היה תמורה לא היה קרב. אמר לו: מי הם הללו שמימיהם אנו שותים ושמותם אין אנו מזכירים? אמר ליה: בני אדם שבקשו לעקור כבודך וכבוד בית אביך. אמר ליה: +קהלת ט+ גם אהבתם גם שנאתם גם קנאתם כבר אבדה! אמר ליה: +תהלים ט+ האויב תמו חרבות לנצח. אמר ליה: הני מלי היכא דאהנו מעשייהו, רבנן לא אהנו מעשייהו! הדר אתני ליה, אמרו משום רבי מאיר: אילו היה תמורה לא היה קרב. אמר רבא: אפילו רבי דענוותנא הוא, תנא אמרו משום ר"מ, אמר ר"מ לא אמר.

משנה מסכת אבות פרק ג משנה ח

רבי דוסתאי ברבי ינאי משום רבי מאיר אומר כל השוכח דבר אחד ממשנתו מעלה עליו הכתוב כאילו מתחייב בנפשו שנאמר (דברים ד') רק השמר לך ושמור נפשך מאד פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך יכול אפילו תקפה עליו משנתו תלמוד לומר (שם /דברים ד') ופן יסורו מלבבך כל ימי חיך הא אינו מתחייב בנפשו עד שישב ויסירם מלבו :

Rabbi Dostai ben Yannai said in the name of Rabbi Meir: He who forgets one word of his study, Scripture regards him as though he was liable for his life; for it is written (Deuteronomy 4:9) "But take care and watch yourselves closely, so as not to forget the things that your eyes have seen." Could this apply even if a man's study was too hard for him? Scripture says (ibid.): "Nor to let them slip from your mind all the days of your life." Thus a person is not guilty unless he deliberately puts those lessons away from his heart.

משנה מסכת אבות פרק ד משנה י

רבי מאיר אומר הוי ממעט בעסק ועסוק בתורה והוי שפל רוח בפני כל אדם ואם בטלת מן התורה יש לך בטלים הרבה כנגדך ואם עמלת בתורה יש לו שכר הרבה ליתן לך :

Rabbi Meir said: Engage little in business but occupy yourself with Torah. Be humble in spirit before all men. If you neglect Torah many causes for neglecting it will present themselves to you; but if you labor in Torah then G-d has abundant reward to give you.

תלמוד בבלי מסכת קידושין דף פא עמוד א

רבי מאיר הוה מתלוצץ בעוברי עבירה, יומא חד אידמי ליה שטן כאיתתא בהך גיסא דנהרא, לא הוה מברא, נקט מצרא וקא עבר. כי מטא פלגא מצרא שבקיה, אמר: אי לאו דקא מכרזי ברקיעא הזהרו בר' מאיר ותורתו, שויתיה לדמדך תרתי מעי.

B. Kiddushin 81a

R. Meir used to scoff at transgressors. [He maintained that they could easily subdue their evil desires if they wished.] One day Satan appeared to him in the guise of a woman on the opposite bank of the river. As there was no ferry, he seized the rope [Rashi: a rope stretched from bank to bank over a plank bridge.] and proceeded across. When he had reached half way along the rope, he [Satan] let him go [By resuming his normal shape he freed him from temptation] saying: 'Had they not proclaimed in Heaven, "Take heed of R. Meir and his learning," I would have valued your life at two ma'ahs.'